U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **SD - Center s.r.o. v likvidaci,** se sídlem Růžová 951/13, Praha 1, zast. JUDr. Alenou Němcovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Údolní 1724/59, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2018, čj. 1414/18/5300-22443-711897, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2018, čj. 11 Af 9/2018-44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám její zástupkyně do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se domáhala zrušení shora označeného usnesení, kterým městský soud podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2018, čj. 1414/18/5300-22443-711897, nepřiznal odkladný účinek.

[2] Stěžovatelka podala v souladu s poučením městského soudu proti tomuto usnesení kasační stížnost, v níž nesouhlasila s tím, že by nedoložila újmu, která jí nastoupením právních následků rozhodnutí hrozí; tato podle ní „*přímo vyplývá z obsahu ve stejném podání podané správní žaloby*“. Soud se podle stěžovatelky nezabýval objektivní nemožností doložení jí tvrzených skutečností. Konstatovala, že pokud nemá žádné peněžní ani jiné prostředky k plnění svých závazků a nachází se v současné době v likvidaci, pak objektivně nemá možnost soudu předložit, že „*nic nemá*“.

[3] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[6] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako výjimečné opatření umožňující soudu prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu a podobně nalézacího soudu, která musí být považována za zákonná a věcně správná, dokud nejsou zákonným postupem zrušena. Procesní předpis proto výslovně zavedl pravidlo, že podání žaloby, respektive posléze i kasační stížnosti nemají odkladný účinek, pokud soudní řád správní nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Přiznání odkladného účinku rozhodnutím soudu představuje výjimku z pravidla a musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí o odkladném účinku žaloby rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004-172, č. 507/2005 Sb. NSS).

[8] Dočasný charakter rozhodnutí o odkladném účinku žaloby ve správním soudnictví potvrdil i Ústavní soud, který v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, publ. pod č. 13/37 Sb. ÚS, uvedl, že *„rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli.“*

[9] Je pravda, že městský soud pochybil, pokud stěžovatelku zjevným omylem chybně poučil o možnosti podat kasační stížnost. To však nic nemění na tom, že kasační stížnost stěžovatelky směřuje proti usnesení, které je z výše uvedených důvodů rozhodnutím z kasačního přezkumu Nejvyšším správním soudem vyloučené; tento závěr nemůže zvrátit ani nesprávné poučení dané stěžovatelce městským soudem.

[10] Pro uvedené nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout pro nepřípustnost plynoucí z ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (zde kasační stížnost) odmítnuta.

[12] Stěžovatelka uhradila zároveň s podáním návrhu soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto výrokem III. rozhodl o tom, že stěžovatelce uhrazený soudní poplatek vrací. Částka ve výši 5 000 Kč bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacena

stěžovatelce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, a to na účet její zástupkyně oznámený Nejvyššímu správnímu soudu identifikačním číslem 1002321494/2700.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2018

JUDr. Miloslav Výborný

předseda senátu